USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 8. června 2022 o odvolání **odsouzeného J.K., nar. XXXXX**, proti rozsudku Okresního soudu ve Vyškově ze dne 18. 5. 2017, č.j. 2 T 17/2017-392

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), f), odst. 2 trestního řádu **se zrušuje** výrok, kterým byla rozsudkem Okresního soudu ve Vyškově ze dne 18. 5. 2017, č.j. 2 T 17/2017-392, uložena tehdy obžalovanému J.K., nar. XXXXX, povinnost zaplatit poškozené J.K., nar. XXXXX, na náhradě nemajetkové újmy částku 311 971 Kč.

Podle § 265 trestního řádu se tato poškozená **odkazuje** se svými nároky na nemajetkovou újmu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl odsouzený J.K. uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku a přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterých se dopustil tím, že

dne 22. srpna 2015 v 06.30 hodin řídil své osobní motorové vozidlo Renault XXXX, registrační značky XXXXX po silnici I. třídy č. 9 ve směru od obce Podlehnik k hraničnímu přechodu Gruškovje, na území Slovinské republiky, kdy po projetí z jeho směru jízdy levotočivé zatáčky z nezjištěných příčin přejel vlevo do protisměru přes dvojitou nepřerušovanou čáru, kde se čelně střetl s protijedoucím obytným vozidlem tovární značky Adria XXX, registrační značky XXXXX, řízeném J.T., nar. XXXXX, které bylo ještě nárazem odhozeno vpravo na kovové svodidlo a betonové koryto, čímž porušil ustanovení čl. 37 odst. 2 zákona o pravidlech silničního provozu (ZPrCP) č. 109/10 Republiky Slovinsko (řidič musí jet na pravé straně silnice), přičemž při dopravní nehodě došlo ke zranění osádky vozidla Renault XXXX, r.z. XXXXX, a to smrtelnému zranění nezletilého spolujezdce M.J.K., nar. XXXXX který nebyl v době dopravní nehody zajištěn zádržným systémem, čímž bylo porušeno ustanovení čl. 88 odst. 14 zákona o pravidlech silničního provozu (ZPrCP) č. 109/10 Republiky Slovinsko, dále došlo k těžkému zranění spolujezdkyně sedící vlevo vzadu J.K., nar. XXXXX, spočívajícím ve zlomenině střední části obou stehenních

kostí, oboustranném zhmoždění plic, četných zhmožděních, ranách na hlavě a na levém uchu, natržení sleziny, zhmoždění mozku,

zlomenině pravé pažní kosti, hematomu pravé holeně s dobou léčení a znesnadnění v obvyklém způsobu života nad 42 dnů, k lehkému zranění nezletilého spolujezdce sedícího vpravo vpředu P.J.K., nar. XXXXX, spočívajícím ve zlomenině levého zápěstí – vřetenní kosti bez posunu s dobou léčení a znesnadnění v obvyklém způsobu života po dobu 4 až 5 týdnů, který prostřednictvím svého zákonného zástupce nedal souhlas s trestním stíháním, k lehkému zranění nezletilé spolujezdkyně sedící vpravo vzadu L.K., nar. XXXXX, spočívajícím ve zhmoždění hrudníku bez dalšího léčení v České republice a bez znesnadnění obvyklého způsobu života; v obytném vozidle Adria XXXX, r.z. XXXXX, došlo ke zranění řidiče J.T. spočívajícím v řezné ráně malíku pravé nohy, zlomenině palce pravé nohy, zlomenině malíku levé nohy, zlomenině V. zánártní kosti vlevo, pohmoždění levého předloktí, pohmoždění levé bederní krajiny s dobou léčení a znesnadnění v obvyklém způsobu života nad 42 dnů, a také došlo ke zranění spolujezdkyně E.T., nar. XXXXX, spočívajícím v podvrtnutí a natažení krční páteře, pohmoždění pravé poloviny hrudníku, pohmoždění přední břišní stěny, pohmoždění pravé paže a obou bérců s dobou léčení a znesnadnění v obvyklém způsobu života více než 7 dní, ale méně než 42 dnů.

Za to mu byl uložen podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let. Dále mu byl uložen podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku trest zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 3 let. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit škodu poškozeným J.K., nar. XXXXX, bytem XXXXX ve výši 311 971 Kč, a Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, Regionální pobočka Brno, pobočka pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina ve výši 1 318 685 Kč.

2. Odvolací soud přezkoumal z hledisek ustanovení § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku, jakož i správnost řízení, které mu předcházelo.

3. Je třeba konstatovat, že odvolací soud rozhodoval v adhezním řízení opakovaně, přestože již rozsudek byl pravomocný a otázka viny a trestu byla vyřešena.

4. Ve svém prvním rozhodnutí odvolací soud reagoval nikoliv na návrh ve věci, nýbrž na nabízející se spoluvinu poškozené, která se dle jeho názoru k věci stavěla nepřiměřeně a veškerou vinu kladla k tíži obžalovaného. Toto pochybení Ústavní soud zcela správně napravil zrušením výroku. V dalším průběhu soudního řízení pak byl vyžádán znalecký posudek MUDr. J. F., CSc. Ten konstatuje, že s ohledem na rozsah zranění poškozené je zjevné, že v době dopravní nehody nebyla připoutána, což jako úvahu evokuje i letitá praxe odvolacího dopravního senátu. Vzhledem k rozsahu potřebného dokazování pak ovšem odvolací soud odkázal poškozenou se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

5. Odvolací soud konstatuje, že v dané situaci měl být spíše podán návrh na obnovu trestního řízení, neboť znalecký posudek zpochybňuje míru zavinění obžalovaného na zdravotních následcích poškozené a mohl se tedy odrazit i ve výroku o trestu. Opět ovšem byla podána ústavní stížnost a Ústavní soud na to reagoval dalším zrušovacím rozhodnutím, přestože měl konstatovat, že ve věci je na místě řízení o obnově.

6. Lze však souhlasit s názorem poškozeného, že nadále zůstává pravomocným výrok, který mu ukládá povinnost nahradit nemajetkovou újmu v částce více jak 300 000 Kč a za daných okolností je tento stav nespravedlivý. Proto odvolací soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.l trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu.
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání,** je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 08.06.2022

JUDr. Aleš Flídr v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Milana Hašlíková